

Krajowy Związek Pracodawców Producentów Trzody Chlewnej

Warszawa, 28/02/2018

Szanowny Pan

Krzysztof Jurgiel

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

KZ/2018-148 dotyczy: projektu uchwały Rady Ministrów w sprawie ustanowienia programu wieloletniego pod nazwą „Budowa zapory zapobiegającej przemieszczaniu się dzików na terytorium Polski w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń na lata 2018-2022” (Program)

Szanowny Panie Ministrze!

Przesyłamy uwagi do projektu Programu

1. Skuteczność ochrony kraju przed wirusem ASF w wyniku budowy płotu na wschodniej granicy jest ograniczona. Chore dziki przekraczając naszą granicę nie stanowią bezpośredniego zagrożenia dla rejonów nieobjętych jeszcze chorobą. Możliwość przemieszczania się chorych zwierząt od granicy w głąb kraju to prawdopodobnie kilkanaście kilometrów. O wiele bardziej istotne jest intensywne zbieranie i bezpieczna utylizacja padłych sztuk w rejonie przygranicznym.
2. Priorytetem rządu odpowiedzialnego za zwalczanie wirusa ASF w kraju powinno być niedopuszczenie do przedostania się wirusa na tereny intensywnej produkcji trzody chlewnej w województwie łódzkim, kujawsko-pomorskim i wielkopolskim. Pogłowie świń w tych trzech województwach stanowi 57% pogłowia krajowego. W związku z dużym zagęszczeniem zarówno świń jak i dzików na wymienionych terenach zwalczanie wirusa będzie bardzo trudne i pochłonie ogromne sumy zarówno z budżetu państwa jak i z kieszeni rolników. Zakłady mięsne pozbawione zostaną nie tylko surowca z tych terenów, ale również możliwości eksportowych. W takiej sytuacji powstanie płotu na wschodniej granicy nie będzie miało zasadniczego znaczenia w kontekście sytuacji epizootycznej kraju.

3. Skoro walka z wirusem przeniosła się już za linię Wisły, to dlaczego priorytetem rządu stał się płot na wschodniej granicy? Płot stanowiłby skuteczny środek walki z wirusem, gdyby został wybudowany w 2013 roku zanim wirus został potwierdzony na terytorium Polski. W obecnej sytuacji wpływ zapory na zwalczanie wirusa będzie ograniczony, gdyż nie panujemy nad rozwojem sytuacji w centralnej części kraju. Dopiero postępy w zwalczaniu pomoru przemawiałyby za celowością postawienia płotu. Wówczas bariera w przemieszczaniu się dzików z terenów Białorusi, Ukrainy czy Rosji mogłaby umożliwić eradykację wirusa z kraju.

4. Obecnie bardziej celowe wydaje się odgradzanie (np. pastuchami elektrycznymi) kolejnych przypadków dzików i prowadzenie intensywnego odstrzału dzików poza strefą ogrodzenia na głębokości 50 km. Stworzona w ten sposób strefa buforowa ograniczałaby możliwość rozprzestrzeniania się wirusa poprzez populację dzików.

5. Walka, która jest chyba najważniejsza, to walka o świadomość społeczeństwa i to nie tylko w Polsce ale i w krajach ościennych. Skoro Białoruś nie podejmuje współpracy twierdząc, że na jej terytorium nie ma przypadków ASF u dzików, to może nie będzie miała nic przeciwko wspólnemu nakręceniu i wyemitowaniu filmów informacyjnych w najbardziej popularnych kanałach telewizyjnych czy mediach społecznościowych. Nakręcone wspólnie spoty powinny być emitowane w językach krajów dotkniętych ASF, w języku angielskim oraz w językach, którymi posługuje się najwięcej przyjeżdżających turystów. Akcja informacyjna powinna objąć Polskę, Białoruś, kraje nadbałtyckie, Ukrainę, Rosję, Czechy, Rumunię, a także Niemcy, Słowację i Węgry.

Z poważaniem

z upoważnienia Zarządu

Aleksander Dargiewicz

Dyrektor Zarządzający